

Ezt a következtetést vonták le a Magyar Tudományos Akadémia Agrártudományok Osztályának tagjai, akik a Mecsekerdő Zrt. Pécsváradi Erdészetének területén ünnepelték az osztály fennállásának 60. évfordulóját. Az akadémikusok egy egész napos rendezvény keretében a természetközeli erdőgazdálkodásban hasznosított kutatási eredményekről hallhattak előadásokat az erdészekről több erdei helyszínen.

Az erdészeti kutatások jelenleg a klímaváltozás következményeire keresik a megoldást. Az összes gazdasági ágazat közül az erdészet van a legkitettebb helyzetben, mégpedig azért, mert az erdészek 100-140 éves üzemidővel – vágásfordulóval – gazdálkodnak, terveznek, így azok az erdők, amelyeket most telepítenek, az előrejelített változások minden különleges extrém helyzetét át kell, hogy éljék. Ez rendkívüli felelősséget ró mindazokra, akik terveznek és azokra is, akik különböző technológiákról döntenek az erdészet területén - vélik az akadémikusok.

A magyar erdészet történetében a természetközeli erdőgazdálkodás nem újdonság: hazánkban több száz éve

folyik szakszerű erdőgazdálkodás, azóta törekednek a szakemberek a természetes felújításra, azaz az öreg fákról lehullott magból új erdő felnevelésére. Azokon a területeken pedig, ahol az ökológiai és ökonómiai szempontból értékesebb fafajok helyét úgynevezett gyomfafajok foglalták el, a tarvágás szakmai oldalról nem nevezhető hibának, mert azt a faállományt, ami nem termőhelyálló, nem felel meg az ökológiai adottságoknak, ki kell termelni és helyébe olyan fafajt ültetni, ami az adott termőhelyi viszonyoknak megfelel, őshonos – mondta Solymos Rezső az MTA rendes tagja.

Az akadémikus szakemberek a bemutató program után megállapították, hogy a Mecsekerdő Zrt. elfogadja az igazolt kutatási eredményeket és azokat bevezeti a gyakorlatba, a Mecsekben a tudományos eredmények alkalmazása nagyon jó úton halad.